

1921-02-07

AFSENDER

Johan Ulrik Bredsdorff

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 112 nr. 27a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Dette bedes læst först.

Kajeröd pr. Birkeröd
d. 7de Febr. 1921

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 112 Nr. 27A

Kære Joakim Skargaard:
Jeg fandt forleden imel-
lem en del Breve med
følgende gamle af Tiden
gældende Brev, som er
skrevet for mange mange
År siden og som det den
Gang var min bestemte
Hensigt at sende dig.
Ud af dem bragte mig til
at opgive det, anser jeg ik-
ke nu; men da jeg har
det samme Syn på Bil-
lederne i Viborg Domkirke
som jeg havde den Gang, har

jeg fæst Lyd til at sende
dig det; så meget mere,
som det stadfæster, at vi
var "dus" den Gang vi
en sjelden Gang kom sammen.
Jeg kan nu blot
føje til, at du har for-
dret min Taknemlighed
ved den Række store Bil-
letter fra "Paradise Haven",
som var på den frie Udsæl-
stilling for et Par År
siden. Jeg var så glad
ved at se dem, så jeg
mest ikke kunde røre
mig løs.

De venligste Hilsener til
dig, Agnete og Ebbe
(Adm. andre Børn kendes fj-
desværre ikke) fra din taknemlige
Johann. Brødendorff

Min Kone vil også gerne
have en Hilsen med til dig
og Agnete. Måske vi Høbbak.

Kære Jakob Skovgaard! Jeg har
i mange År gerne villet være
til Viborg først for at se De
Konstruktions modens der arbej-
dede på dem og senere for at
se dem færdige, men jeg har
simpelt hen ikke haft Råd
til en sådan Rejse. Men end
for nogle få Uger af Ordre
at læse Hallengraves Komedier
op i Omegnen af Skovne og
jeg benyttede så Lejligheden
til at gøre et Par Dages Op-
hold i Viborg og tilbragte
så adskillige Timer i Dom-
kirken og min fæder og bror
til at takke dig for hvad
du der har givet os. Jeg har
lidt ligene set den Tidstid
den Kunstforeningens og dels i
illustrerede Blade, men endelig

fik de Liv for mig. Da det end
op var i Parken fik I, Leffler
til at overvære to Gæstgæmter
og I må sige, at I ikke ved
hvad der gik for sig med Indtryk
på mig, den Billeder
der Grændtens herlige Sæl
mer, men det ved I, at det
lode mig kaldt med ad
Riggen da Orgelet og Sangen
stemte "Køst et ad op af
Både", — Jeg har ikke i
Lunde at gøre mig noget
med Orgelet, der smager af
Kritik, I vil blot sige, at
jo længere I så på Både,
der, jo mindre syntes I
om dem og om der end er
enkelt Tænkte, som I end
vi ikke helt forstå, så var
Indtrykket i det Ude smagst.

Ved Siden af det storlæde, gæ-
der en jevn og barnd, Fortæll-
snåde, så træ at ganske
jævn Mennesker kan for-
stå den tiden Forudsættelse.
— Det vil viit forrige dig
at høre, at en Præst i
Nærbuden af Skene har
flere Gange været i Dam-
kirken med sine Kæmp-
mander og han sagde, at
det var end stort Udbytte.
Jeg kan heller ikke tro
andet end at de unge
Mennesker i den modtage-
lige Alder har fået et Ligt
tryk, som de kan leve
deres hele Liv ^{igennem} i
en Gang Tak derfor
den taknemmelige
Johann. Brechtendorf